

Arrest

nr. 290 493 van 19 juni 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DUPON
Vijfstraten 57
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietig-verklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 december 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DUPON, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster betreedt op 28 januari 2022, samen met haar moeder en haar eveneens nog minderjarige zus, via de luchthaven van Schiphol (Amsterdam) het Schengengrondgebied.

1.2. Op 14 juni 2022 dient verzoekster, samen met haar voormelde gezinsleden, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Spaanse oom.

1.3. Op 12 december 2022 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van verzoeksters moeder. Op dezelfde dag beslist hij tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden in hoofde van verzoekster en haar zus alsook tot de afgifte van bevelen tot terugbrenging aan de moeder met betrekking tot verzoekster en haar zus. De in hoofde van verzoekster genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op. Hij merkt op dat verzoekster minderjarig is en bijgevolg onbekwaam is tot het inleiden van een schorsings- en annulatie-procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Hij zet zijn exceptie uiteen als volgt:

“Verweerder stelt vast dat de verzoekster op het ogenblik van het indienen van onderhavig beroep 17 jaar oud was en dus minderjarig. Verweerder herinnert eraan dat de Raad van State reeds geoordeeld heeft dat een niet-ontvoogde minderjarige niet beschikt over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een beroep in te dienen bij de Raad en zich moet laten vertegenwoordigen door zijn vader, moeder of zijn voogd (cfr. RvS 29 oktober 2001, nr. 100.431).

Dit standpunt is mutatis mutandis van toepassing op beroepen ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het is vaste rechtspraak van Uw Raad een verzoekende partij die minderjarig is, niet bekwaam is om in eigen naam onderhavig beroep in te dienen.¹

Uit niets blijkt dat de verzoekende partij de vereiste bekwaamheid heeft om in eigen naam als 17-jarige een beroep in te dienen bij de Raad. De verzoekende partij diende, gezien haar minderjarigheid, vertegenwoordigd te zijn door haar ouders of voogd. Aangezien zij evenwel niet wettelijk vertegenwoordigd is, dient vastgesteld te worden dat het beroep onontvankelijk is.

Nog, niettegenstaande in ons rechtssysteem een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

Het verzoekschrift ontwikkelt op generlei wijze een argumentatie waarom zij op deze uitzonderingsregel beroep zou kunnen doen. Op grond van artikel 39/81, zevende lid Vreemdelingenwet, dient de ontvankelijkheid van het beroep echter op grond van het gedinginleidend verzoekschrift te worden beoordeeld, zodat de onontvankelijk niet kan worden geredigeerd door navolgende processtukken.

Het beroep is onontvankelijk.”

2.2. Op de terechtzitting werd de advocaat van verzoekster uitgenodigd te antwoorden op de ingeroepen exceptie. Zij gaf niet aan het standpunt van verweerder concreet te betwisten. Zij stelde enkel dat het dossier van de moeder dat bij de Raad is gekend onder het rolnummer 288 269 het belangrijkste is en dat indien haar verblijfssituatie *“wordt rechtgezet”* haar kinderen automatisch onder dezelfde – legale – verblijfssituatie zullen komen te vallen.

2.3. De Raad dient, samen met verweerder, vast te stellen dat een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, wat tot gevolg heeft dat hij dient te worden vertegenwoordigd door zijn vader, zijn moeder en/of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad. Het is niet betwist dat verzoekster minderjarig is en dat zij huidig beroep heeft ingediend zonder dat zij hierbij werd vertegenwoordigd door haar vader, moeder en/of voogd. Verzoeksters advocaat brengt op de zitting geen argumenten naar voor die maken dat hierover anders moet worden geoordeeld.

2.4. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk, nu het is ingesteld door verzoekster in eigen naam zonder dat zij wordt vertegenwoordigd door haar wettelijke vertegenwoordiger(s) (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037). De opgeworpen exceptie wordt aanvaard.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS